

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 21 August 1885.

Trebue să mărturisim într'adevăr, că la o vreme eram puși pe gânduri de pantomimele înscenate la Budapesta și jur între ospitalii maghiari și amicii francezi, veniți de a admira espozițiunea din capitală.

Entusiasmul filo-maghiar și toastele cele învăpăiate ale francesilor pentru cultura și libertatea maghiară, pentru literații, componiștii și pictorii maghiari, lacramile lui Lesseps la mormântul celor treisprezece revoluționari din 1848, — toate acestea într'o vreme mai că ne făcuseră a crede, că le-a reușit maghiarilor să lege cu totul ochii cei scrutători ai francesilor, au isbutit să presentese Ungaria, — după vorba românului — ca țara lui Pap János, unde oamenii buimăciți de multa libertate trăiesc lumea albă.

Dar temerile noastre încă dela început au fost numai momentane. Neatribuind întregii înscenării nici cea mai mică importanță politică, așteptam curioși sfârșitul.

Sfârșitul a urmat.

Francesii s'au dus multămiți până în suflet de cele esperiate (așa diceau foile de prin capitală), ear maghiarii așteptau cu nerăbdare primii numeri din „Journal des Debats“ „Republique Française“ „Siècle“ etc., cari se glorifice lumea meritele și virtuțile nobililor, gentililor și marilor fii ai libertății dintre Tisa și Dunăre.

Dar ce se veți?! Toate acele au tăcut ca pământul. Mai trecură câte-va zile de o panică nedumerire... Ear ați entusiștii noștrii compatrioți și-au perdut toate iluziunile. Francesii cei mult ospetați i-au făcut de rușinea lumii.

Drept dovadă reproducem un articol al jurnalului „Budapester Tagblatt.“ Articulul este intitulat „Pays des Tziganes“ adică țara țiganilor, după cum numesc francesii în conversații confidentiale patria noastră.

Estă-1:

„Copleșit de rușine apuc peana spre a scrie,“ — dice numitul raportor. Se scie cum-că societatea de francesi ce deunăși fii în Ungaria, a venit ea să aibă ocaziune a ne cunoaște țeara. Aranjatorii escursiunii se legănuau în speranța, că în urmarea acestei escursiuni relațiunile între Franța și Ungaria vor deveni mai amicabile, mai cordiale — căci a vorbi de relațiuni politice, pe cât timp există în valoare alianța noastră cu Germania, ar fi o nebuniă — că, cum dîsei, legătura amicității se va mai strînge, că Francei i se va da ocaziune d'a cunoaște cultura ungară. Oaspeții francesi veniră la Budapesta, o săptămână întregă trăiră în „dulce iubilo,“ inotară în ameli, ear toți aceia, cari aveau curagiul să dice, că această modalitate de înfrățire este fără gust și fără rațiune, fuseră stigmatizați ca răi patrioți. Însă iute îi ajunse pe toți greața. Toți aceia cari mai mult au bătut, s'au sărutat și au sberat, se vaietă amar despre ingratițudinea francesilor și despre răutatea lor. Dacă voim să vorbim precis, trebue s'o spunem, că scopul escursiunii era: a da motiv pressei franceze, care până acum a ignorat de tot espozițiunea din Budapesta, să scrie despre ea. Însă ce făcu presa francesă?

„Cele mai mari foi din Paris d. e. „Journal des Debats,“ „Republique Française,“ „Siècle,“ „Pays,“ n'au fost nici reprezentate; „Temps“ nu a înregistrat nici un unic șir dela afirmativul său correspondent. Foile de boulevard, în frunte cu „Figaro,“ da, se ocupă de Ungaria însă nu me întrebați cum?

„Figaro“ istorisese că în Ungaria se mănâncă „pomada cu care se ung mustățile,“ și cumcă în Arad o sobretă a imbiat pe dl Lesseps să-i ajute ca să-și sporească familia. Dar acestea și multe altele din „Figaro“ sunt jucării pre lângă cele ce se publică în alte foi de boulevard. „Mot D'Ordre“ serie într'un mod nimic mai puțin scandalos. Și pe lângă acestea, nici o unică foaiă din Paris n'a scris măcar un singur articol despre espozițiune. Până acum toate jurnalele au scris despre „festivități,“ dar nici o foaiă de boulevard n'a scris nici un cuvânt despre cultura, politica, literatura, arta, industria și comerțul nostru. Acea lume, carea nu cetese decât foi francesi, va crede că suntem o

națiune ce nu face alta, decât mîncă bine, bea bine, joacă și iubese (?) „Demi-Monde“-lor de genul bărbătesc din Paris trebue că le lasă gura apă după Ungaria, când în foile de boulevard cetese comunicate precum sunt următoarele. „In „Mot D'Ordre“ Jules Lermina secretarul societății internaționale de învețați cată ce scire din „Tatra Fűred“:

„Aici nu sunt de cât domni mari, Magnați, ce dispun de averi colosale, și săraci cari se pare că sunt protegiați de cei dintâi. Mai este o garnitură de păduri de brați, de „csárdás“ și de (vin de) tocai. Asta e prea frumos, dar eu totuș mai cu drag rămân un democrat republican. Aici există o lume întreagă semi-aristocratică, cu o vătămătoare compătimitate pentru poporul, pre carele nu vrea să-l prea arde. Se cumpără comune întregi, cu locuitori cu tot! Numai în Pesta există civilizațiune. D'aci în colo pretutindenea nu vedem decât barbarism din evul mediu.

„Despre jocul nostru național (csárdás) numitul oaspe serie următoarele: „Jocul și musica esaltațiunea infernală a țiganilor, însuflețirea fantastică a poporului, asta e caracteristica ungarilor. Noi n'avem să ne rușinăm de „polca“ și „valsul“ nostru, ba, ca să spunem tot, nici de jocul nostru cel mai frivol, ce poartă numele „Cancan“. Escesele noastre cele mai mari, punându-le în asemănare cu csárdás ul, apar pe lângă el ca jucăriile fetitelor. Când musica infernală răsuna, părechile formează grupuri; bărbatul îmbrățișează pe femeia drept țîmpi, stă față de dînsa și-i privește în ochi. Începe a bate din picioare pe acelaș loc, aci cu talpele, aci cu vârful piciorului, eară țîmpii se mișcă. Femeile încep a vibra pe la grumaz, se încovoae ca serpoaicele, se despart de bărbat și apoi se încovoae pe lângă el. După aceea ear se desparte jucătorul de jucătoare, fac întorsături, apoi eară se împreună, se îmbrățișază, se lingusec, și astfel durează tot mereu admirabila mișcare. Din ochii strălucitori ai damelor și din buzele lor deschise se vede, că sunt aproape de cadere. Da, însă eată musica, comandeză de nou; damele de nou se incoardă și asta durează astfel oare întregi. Damele sunt foarte obosite, dar nu sunt mălăcsite. Asta e ceea ce poetul o numesce: lassata sed non satiata“: ele sunt obosite însă nu s'indestălite. Și se nu credeți că ve vorbesc despre baiadere, ce sunt în delir. Nu. Sunt fete tinere și neveste din societatea cea mai aleasă, cari în vederea părinților și a mirilor iar se predau acestei întreprinderi, ce irită simțurile.

„Noi cei de Vest, când am vedea pre iubitele noastre făcînd niște mișcări al comediantismului erotic fâțiș cu peperele des hise și cu pantalonii negri, le am prinde de grumaz ca pe pisicile ce au făcut rău; și iute le-am duce acasă unde apoi ar urma alte lucruri! Aici însă toate astea sunt lucruri firesci. Este permis fie-cui a juca „csárdás“. Femeile 'l gustă după plac și de tot fără sfială întreprind acele lucruri serioase, ce formează o considerabilă epohă în viața conjugală. Doară ar însemna aceasta că în Budapesta este mai puțină moralitate ca alt undeva? „Eh bien“ se mi esprim părerea chiar.

„Peste tot aici nu există virtute. Aici nu există o căsnicie, carea nu ar fi în „comandite“. Amorul precurge stradele în toate chipurile sale. Ce popo sunt ungarii! Unica concessiune ce în această privință au făcut-o civilizațiunii, se cuprinde în acea, că au lăpădat nădragii strîmți. Pentru aceea însă femeile, cari sunt foarte drăgălașe, poartă vestimentele lor foarte îndrăznețe și provocătoare. Noi francesii prin acestea suntem nițel surprinși. Iubirea noastră este mult mai discretă și mai puțin eroică. Noi jucăm „csárdás“-ul numai cu ușile încuiate...“

„Într'un al 3-lea articol al său dela 22 ale cur. serie numitul oaspe între altele: Voi să scriu, ținînd ochii la pământ despre o temă foarte gingașă. Însă spre ce scop ar fi o călătorie rațională, dacă nu spre acela, ca să nu vorbești nici când adevărul? Caută să recunosc, că am fost surprins când în Pesta, în Tatra, în Arad și pretutindenea trebui să esperiez, cumcă istorisirile, pe cari noi din când în când le cetam în Paris, dar nici odată nu le credeam de adevărate, — de fapt se întemeiază pe adevăr. Așa da, noi vorbim și strigăm mult contra cafenelelor din Paris cercetate de femei? În Ungaria nu sunt d'acestea, dar se află scalde. De sigur veți fi cetit despre scaldile de marmoră ori de peatră? În Paris se recere, ca în restaurațiunile cercetate de dame, să se facă damelor nițică curte, deși nu multă. Colo în jos trebile merg mai simplu. În Buda, carea este o parte a capitalei, aședată pe țermurile de dreapta ale

Dunării există o baie, ce poartă numele „Kaiserbad.“ La această baie se află o restaurațiune deschisă unde musica militară concertează. Întrarăm la cafea, cerurăm o cartă pentru scaldă. Ne conduce în odaia de scaldă. Scalda e confundată în pământ, ear zidurile sunt îmbrăcate cu marmor. Pe o treaptă ne coborim în scaldă. Aici, — asta e ceea ce scriu cu neplăcere și trăgănând, însă adevăr înaintea de toate, — grăiesci numai două cuvinte servitorului de baie: „leányt ide!“ Cinci minute după aceasta se deschide ușa și — cine ai poftit a venit...“

„Ceea ce me pune în admirațiune e, că aceleași băi sunt cercetate de familii și de oameni onești, cari prin coridoare convin cu acele fete pe jumătate decoltate. Aceste fete umblă și prin restaurațiune, unde tata, mama, pruncii dejună, ear capela militară servește cu musica. Aceasta amestecătură ne irită spre inverșunare, căci intradevăr relațiunile noastre regretabile rămân foarte îndrăznețe celor ce se află aici. Vorbînd adevărul, dic: prostituțiunea este o instituțiune națională în Budapesta și în Ungaria întregă.

„Interesant ar fi să se scie, dacă asta este urmarea vinului, ori a jocului? Nicăiri pe lume nu se exprimă sentimentalitatea brutală atât de escisiv, și nici unde nu se ivesce ea cu un cinism atât de imediat. Ceea-ce scriu despre „Kaiserbad“ se potrivește la toate băile din capitala Ungariei, fără d'a mai vorbi și despre jocuri, la cari fie-care jucătoare stă la dispozițiunea fie-cui.“

Ce amară desamăgire!

Revista politică.

Am comunicat la timpul seu cetitorilor acestui diar uneltirile evreești din România, cari prin consăngeniilor lor din Londra au denunțat regimul și parlamentul român pentru călcarea tractatului de Berlin și persecuțiunile înscenate în contra evreilor din România — premierului englez dl Salisbury.

Drept răspuns la machinațiunile aceste, evreii din Tulcea au adresat ministrului de externe al României următoarea rugare.

„Domnule ministru! Luând cunoștință din diare de reclamațiunile, ce s'au înfățișat zilele trecute domnului marchis de Salisbury, primul ministru al Anglîterii, de cătră coreligionarii noștri din Londra, privitoare la nisce pretinse persecuțiuni, ce am suferi noi israeliții din România, dela guvernul țerei. Subscriși, membrii ai comunității israelite din Tulcea, ne am creșut datori să îndreptăm alăturatul protest primului ministru engles pentru a nu se acredita un singur minut asemenea false sciri, rugându-ve respectuoși, domnule ministru, să binevoiti a lua și domniavoastră cunoștință. Binevoiti, ve rugăm, domnule ministru, a primi asigurarea considerațiunii noastre celei mai înalte.“

Estă și protestul:

„Escelenței Sale dlui marchis de Salisbury, prim-ministru.“

Londra.

„Comunitatea israelită din districtul Tulcea vine, prin subscriși, a adresa Escelenței voastre cele mai vii protestări contra reclamațiunilor adresate de curînd Escelenței Voastre de cătră regnicolarii lor din Londra în privința unor pretinse persecuțiuni, de cari ar suferi israeliții din România din partea guvernului țerei. Comunitatea israelită dechiară ați aceste aserțiuni cu totul neîntemeiate, de oare-ce guvernul român, la aneșarea acestei provincii, a dat drepturi politice israeliților, până atunci supuși otomanii, și de atunci ei se bucură de ele participând la afacerile publice, atât ca reprezentanți, cât și ca funcționari ai statului. Cât despre micul număr de coreligionari, cari n'au căștigat încă deplina bucurare de aceste drepturi, ei sunt protejați ca și ceilalți străini de legile constituționale ce domnesc în acest regat.“

Cestiunea ocupării insulelor Caroline n'a ajuns nici până acum la un desnodământ final. O telegramă din Madrid anunță, că bastimentele spaniole au ocupat insula Yap și grupa Pelen fără a da de vr'un vapor sau drapel german. Scirea aceasta a produs în Madrid o mare bucurie. Dealtmîntre manifestațiunile antigermane continuă în toată Șpa-

nia; în Barcelona au fost demonstrații foarte serioase. Studenții din Sevilla au adresat căpitanului general din Andalusia cererea de a-i primi la nevoie ca voluntari în contra Germaniei. Astfel în Spania. În Germania se pregătesc o „carte albă,” în care se vor publica toate notele diplomatice schimbate între ambele guverne în afacerea aceasta.

Semn că lucrul e foarte serios.

Espulsiunea sudiților străini din Germania se continuă în măsurile cele mai mari. Șeptezeci și șase de supuși ruși și austriaci din Danzig au primit ordonanță dela poliție, ca să părăsască Germania până la 1 Octombrie; între acești oameni sunt mulți stabiliți de ani de zile ca comercianți, proprietari etc.

De ale „Kulturegylet”-ului.

Au trecut și zilele „Kulturegylet”-ului. Multe s'au vorbit aci, așa încât nici nu am apucat bine a ne da sama despre acel chaos grozav de cuvinte, cari umple coloanele numerilor mai recentii ale jurnalelor Clujene.

Mai caracteristice ni se par dintre toate două cuvântări, una a lui Bartha și cealaltă a deputatului Orbán ținute la adunarea generală din 31 August a. c. Eată un pasagiu din cuvântarea celui dintâi:

„Suntem acuși, că noi am voi să împedecăm pe nemaghiari în desvoltarea și în folosirea limbei materne. A bunăsamă nu s'a luat în considerare acea împregiurare simplă, că nici cu mijloacele disponibile nici cu altele la cari am putea conta nu se poate despoia o naționalitate de limba sa, nici nu se poate împedeca în desvoltarea naturală a rasei sale. În nisuința aceasta ne-ar împedeca toți acei factori, cari au influență asupra formării susținerii și individualității raselor. Înzadar am încerca prin scoală, căci ne-ar împedeca vatra părintească. A despoia un popor de limba și însușirile lui individuale, însemnează a-i distruge vetrele stremoșeci și nimici toate tradițiunile. Compatrioții nostri de altă limbă pot fi liniștiți de oare-ce asociațiunea noastră nu nutrește astfel de tendințe resboinice; nici chiar statul ungar nu urmărește astfel de tendințe, căci atunci ar procede ca și legiunile romane, cari în scurt timp i-a prefăcut pe daci în români. Putem fi liniștiți mai cu samă pentru aceea, că tendința amalgamisării cu forță nu a caracterizat nici odată națiunea maghiară. Pe cei ce au venit i-am primit bucuroși; dar n'am siluit pe nimeni. Naționalitățile acelea, cari s'au contopit cu maghiarii, precum kunii, bissinii, armenii au săvârșit actul contopirii de sine și fără nici o silă din afară. Eu cred că nu se află nici unul între noi, care ar crede, că sasii și românii ar voi să procedă tot astfel; și dacă „Kulturegylet”-ul și-ar fi propus astfel de ținte de contopire, eu nu i-aș fi membru (?), căci în cazul acesta n'aș privi reuniunea de o corporațiune a unor indiviși, ce lucră pe teren practic, ci de o asociare netrebnică a unor utopiști.”

Pân'aci dl Bartha.

Blasiu Orbán în vorbirea sa comentează prin unele date cuvintele lui Bartha, declarându-se, că ideile espuse de antevorbitorul seu le primesc de ale sale.

Estragem din cuvântarea lui Orbán următoarele pasage:

„Ce se întâmplă? Pe poporul nostru maghiar ni-l valachisează înaintea ochilor. Puterea financiară a „Albinei” dispune de o considerabilă sumă de bani, câștigată nu sciu de unde; fiii poporului studiază la gimnasiile din Năsăud și Blaș, lipindu-și la sfârșitul numelor câte un „i” sau un „iu”.

Însă aceștia nu sunt periculoși, dar periculoasă este împregiurarea, că numărul lor se sporesc din zi în zi. Am făcut unele studii în privința aceasta și am ajuns la triste experiențe. În Ciuc-Sereda d. e., unde mai înainte nu se aflau decât numai foarte puțin ortodocși, sunt azi 15.000 români de oare-ce au ocupat comunele mărginașe.”

Aici mai adauge vorbitorul unele date culese de dânsul și exprimându-și părerea de rău, că nu poate saluta la această adunare generală pe frații români și sași, continuă astfel:

„Că mai există români pe pământ, eu cred, că numai noue ni se poate mulțăm, și ei totuși nu simpatisează cu noi. Noi locuim într'o țeară, patria lor este în cinci țeri. Religioniua, naționalitatea lor este pretutindenea sugrumată, numai statul nostru nu le vatămă nici confesiunea, nici limba și i face părtași de toate libertățile. Și cu toate acestea ei ar sta ori când gata, ca în alianță cu muscalul să rumpă Ardealul de Ungaria.”

Și se mai dice că în sinul „Kultur-egylet”-ului nu se face politică!

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Cernăuți, 6/18 August 1885. În Nr. 70 al foaiei „Telegraful Român” s'a publicat o corespondință datată Cernăuți 4 Iunie 1885 și semnată de „y”, drept răspuns la articolul meu din Nr. 65 al acestui diariu.

Nefind în Cernăuți pe timpul, în care numărul respectiv sta la dispoziția membrilor în cabinetul de lectură al Societății pentru cultura și literatura română, n'am avut norocirea a ceti la timp acea corespondență, căci la țeară nu se află gazete românesci (!) în casele preoților și ale învățătorilor noștri! Am aflat deci de acel răspuns de abia acuma la reîntorcerea mea.

Me cred datoriu cu un contrar răspuns; dară în-trebarea e: ce felu de răspuns se dau la acea corespondință direasă din cap până în picioare tot cu amenințări teribile, că într'o bună dimineață mi s'a pune și „onorabilul meu nume în vre-o foaiă și se va spune lumii, că și eu am desertat din taberă?” etc. etc.

Prea stimata Redacțiune a „Tel. Rom.” a aflat de bine, se pune sub liniă la acea corespondență plină de iubire frățească o notiță foarte instructivă pentru toți românii, cari se apucă a scrie prin foi despre conaționalii sei.

„Publicăm această corespondență — se dice în acea notiță — „ca răspuns la cele publicate în numărul 65 al diariului nostru. Cu durere trebuie însă să observăm, că corespondența se ocupă prea mult cu personalități, ceea ce îi detrage mult din valoare.”

„Puținele lucruri ce ni se comunică din frumoasa Bucovina noi le cetim cu mare atențiune, și ni s'ar face mare serviciu, dacă afacerile naționale-bisericesci s'ar tracta mai cu deamăruntul și mai obiectiv.”

„Noi cu plăcere deschidem coloanele diariului nostru pentru frații din Bucovina, dacă însă ei nu se vor desbrăca de personalități, din cari nime nu se zidesce, vom fi siliți a le denega ospitalitatea.” — Recunoașcem intențiunea nobilă a prea stim. Redacțiunii și i mulțămim din toată inima pentru dechiararea dată, că deschide cu plăcere coloanele diariului ei pentru frații din frumoasa Bucovina, dară nu cu scopul, ca prin corespondențe de felu al celei a onor. „Y” să se samene discordie întră frați, ci ca pe frați să-i adune și prin unire să-i întărească la lucrul comun pentru înaintarea intereselor noastre naționale-culturale.

În fața acestei dechiarări și intențiuni laudabile nu me pot destul mira, cum de prea onoratul redactor al „Gaz. Trans.” primesc în coloanele prețuitului seu diariu ori ce corespondință i-ar veni din Bucovina, fără de cea mai mică rezervă sau notiță din partea sa!

Sunt și eu pentru „a cerne neghina din grâu”, ca să se cunoască cine-i român și cine-i numai de interes; dară trebuie luat sama la cernut sau mai bine dis, ciuruit, ca să treacă prin ciur numai neghina, dară nu cu neghină și grăul.

Se dice — așa mi spuse zilele trecute un frate din Transilvania, cu care me întâlnisem, cumcă onor. dn redactor al „Gaz. Trans.” a scoposit și scoposește prin primirea a ori-ce corespondențe din Bucovina a deștepta întră frații din mica dar frumoasă țară a fagilor oare-care interes pentru cetirea și abonarea foilor române de peste Carpați.

Foarte bine! dar scopul nu sântesce ori-ce felu de mijloace și dacă scoposește onor. dn redactor a deștepta interesul bucoveninilor pentru cetirea foilor românesci, atunci mi-aș lua libertatea a da în privința aceasta următorul sfat:

Onorata redacțiune a „Gaz. Trans.” binevoiască spre acest scop a trimite în decurs de 6 luni 100—150 esemplare la adresele ce sunt gata a le da, dacă se vor cere. Aceste esemplare să se trimită regulat cu risicul de a nu putea încasa nici o para pentru dânsese.

În acest timp să se prourmeze cât se poate cu corespondențele din Bucovina, care însă trebuie scrise obiectiv și în spiritul înțelegerii, să arete relele, de cari suntem bântuiți, în toată golătatea lor, dar așa ca corespondențele să ne zidească, eară nu să ne răsipească.

Și dacă și acest mijloc nu va ajuta, atunci — sincer vorbind, — am gătat cu toate mijloacele pentru a deștepta interes pentru cetirea foilor românesci! Foarte tristă observare! dee Domnul ca să me fi înșelat!

Împregiurările actuale sunt foarte critice pentru toți românii ortodocși or. din Austro-Ungaria în fața agresiunilor confesionale și naționale, ce se fac, și de bunăsamă, că nu-i cu cale ca noi sub astfelu de împregiurări să stăm a ne mânca unul pre altul prin foi și apoi încă pentru lucruri secundare.

Din acest punct de vedere me rețin a-mi da socotința mea asupra valorii corespondenței onor. frate „y” spre a nu-l irita și mai tare. Eară spre a-l chiarifica despre ținuta mea națională il rog, ca să fie liniștit, căci nu voi deserta nici odată din tabera românilor conduși de idea progresului adeverat și așa dară nici nu me tem, ca nu cum va într'o bună dimineață să mi dee și numele meu publicității și să-mi denege în fața lumii naționalitatea românească, căci sunt român, am purtat opınca românească și apoi nici nu sunt înrudit cu cei „cu musca pe căciulă” pe cari ași avea datorința morală ai apăra în contra atacurilor din partea onor. corespondenței ai „Gazetei Transilvane.” Fie onor. „y” încredințat, că nu voi lua nici odată în apărare nedreptățile, care s'ar face prin simonie și nepotism chiar și din partea fratelui meu: de altă parte o dice încă odată, că țin cu totul de neprudente a denega unuia sau altuia naționalitatea Scim noi ce scim! Și cel prudente nu le spune toate câte le scie...

Ce se atinge mai departe de dorința exprimată de dl „y”, ca să-i spun, la ce se mărginesc activitatea societăților din Cernăuți, de cari dice, că le am luat în apărare, apoi declar, că nu-mi cade greu a repeți și cu această ocaziune, cumcă societățile lucră cât, va să dică, după măsura, în care sunt ele sprijinite moralmente și materialmente de publicul român din țeară.

În special de „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina” pe care o numesc fals onor. „y” și „societatea pumnuleană și de unde trebuie să conchid că domnului nici după nume nu o cunoaște bine, sunt în stare a constata cu mare bucurie, ca unul ce am luat parte la adunarea generală a acestei societăți, ținută în 8/20 Iuliu a. c. cumcă puținii ei membri au documentat mare interes pentru scopurile culturale, ce le urmăresc această societate în țeară, petrecând în desbateri neintrerupt dela 9¹/₂ oare a. m. până 4¹/₂ oare p. m.

Adunarea generală în unanimitate i-a votat comitetului societății deplină încredere și a desmîțit în mod eclatant toate câte s'au scris contra lui prin „Tribuna,” și „Gaz. Transilvane.” Eară în budgetul Societății propus de comitet și primit de adunarea generală cu unanimitatea voturilor s'au trecut mii de florini v. a. pentru a putea realiza măcar în parte tendințele culturale ale societății.

În scopul ridicării unui monument modest pentru nemuritoriul Arone Pumnul s'au votat 10.000 fl. ca ajutoriu pentru clădirea unei scoale populare cu limba de propunere „românească” în suburbiul Cernăuților, Orecea — 100 fl.

250 fl. pentru cumpărarea de recuise necesare pentru copii săraci de pe la scoalele populare.

200 fl. ca subvențiuni pentru elevi de meserie.

Mai multe sute florini pentru spese neprevădute ca ajutoare pentru tineri universitari.

400 fl. ca avans unui profesor din Suceava pe conta a doua cărți didactice compuse pentru clasele paralele române dela gimnasiul gr. or. din Suceava, cărți tipărite pe spesele „societății” ș. a.

Societatea mai administrează apoi și următoarele fundațiuni:

a) fundațiunea pumnuleană, carea are o avere de aproape 14.000 fl. din a cării procente se distribuie stipendii de câte 100 fl. și ajutoare momentane studenților universitari.

b) fundațiunea contelui Emanuil Logoteti cu capital de 3000 fl. din al cărui venit se dau: 1 stipendiu de 50 fl. unui gimnasist din Suceava și 2 stipendii tot de câte 50 fl. la 2 eleve dela scoala comunală superioară de fete din Cernăuți.

c) fundațiunea doamnei Agnes Popovici cu cap. de 2200 fl. pentru studenți rom. dela gimnasiul din Suceavă.

d) fundațiunea dlui Alesandru Popovici cu cap. de 1000 fl. pentru elevi dela scoala agronomică din Cernăuți;

e) fundațiunea protopresbiterului Dimitriu Seretean cu cap. de 2000 fl. pentru studenți universitari;

f) fundațiunea doamnei Elena Seretean cu cap. de 1000 fl. pentru o copilă, ce studiază la scoala de fete din Rădăuți.

Din aceste date se vede, că societatea aceasta tot lucră ceva și avem speranță, că activitatea ei culturală se va mări din an în an tot mai mult.

Cumcă în privința literară această societate nu lucră mai nemică este adeverat, și vina la aceasta o purtăm cu toții, și de această vină nu-l putem dispensa nici pre onor. „y” precum nici pre toți aceia, cari au scris prin foi românesci articoli fulminanți în contra acestei societăți. Căci dacă sunt dlor în starea critică și a scrie prin foi, de ce să nu fie în stare a ne feri și cu lucrări literare?!

De societatea filarmonică „Armonia” nu pot decât să constatez cu plăcere cumcă și ea după im-

prejurări este destul de activă în cultivarea muzicii naționale și bisericești. Ea scrie și premii pentru opuri musicale.

Diua de 6/18 August, care este și ziua născerii Majestății Sale, prea grațiosului nostru Împărat ne-a dat plăcută ocaziune, de a admira austeritatea în biserica catedrală o liturgie foarte frumoasă, compusă pentru cor mixt, la care au participat întâia dată și 15 domnișoare cu permisiunea Eminenței Sale, pâr. Mitropolit. Cât de imputată, ce li s'a făcut membrilor societății „Armonia“, cumă între alăut convesează mult în limba germană, este adevărată, și dorim și așteptăm dela dlor, ca să se lase de obiceiul acesta și să-și schimbe ideile, când sunt ei numai de ei în limba dulce, frumoasă și armonioasă românească. Și făcând aceasta, fie siguri, că vor fi mai respectați chiar și de străini.

Ce se atinge mai departe de activitatea societății a treia din Cernăuți, ce poartă falnicul nume: „Academia ortodoxă“, vor să scrie lucruri mai esate onorații dni: Cato, Călătorescu, Il scii, etc. Mie îmi rămâne numai a spune, cu mare părere de rău, cumă cântarea bisericească corală, după cum o practică academicii nostri ortodocși, nu corespunde așteptărilor publicului, și mulți au îndreptat ochii bisericești, spre a nu li se ofensa auzul. De oare-care activitate pe terenul retoricești sacre n'am știință, și așadară nici nu pot să spun nimic.

Dară precum nime n'a picat încă cu „hirsobnicul din ceriu“, așa și dela această societate, tânăra fiind, nu putem cere lucruri deosebite, și avem speranță că cu încetul va deplina, va înflori și va aduce fructe însușite și va contribui mult la întărirea și răspândirea scumpei noastre legi.

Atâta ca răspuns la corespondența din Nr. 70 al „Tel. Rom.“ și încheie cu declarațiunea, că de acum înainte nu voi mai răspunde la corespondențele de felul celei a onor. „y“ X.

Munții apuseni, August 1885. Onorată Redacțiune! În sfârșit, după o zi care ne pusese pe grija cea mai mare, din cauza ploii ce fusese toată ziua, eatăne cu ajutorul lui D-șeu la 4/16 August în călătoria printre romanticele ținuturi ale Arieșului, către comuna Vidra, la adunarea generală a desp. VII al asociațiunei.

Da, ziua de 3/15 August ne însuflă cea mai mare temere că afară de biuroul despărțământului, alt cineva străin nu va putea lua parte la această adunare. Ne dăceam pe că natura însăși încă voiesce a ne paralisa scopul. În spre sară vedem numai, nu spre puțină noastră mângăiere, că norii încep a se împrăscia în toate părțile, ear cerul încetul, cu încetul începe a se limpede, așa încât temerea începă a dispărea, luând locu-i o rază de speranță, carea nici că ne-a înșelat, arătându-ne ziua de 4/16, puțin credincioșilor, nu credeți voi că se poate schimba totul altfel, de cum voi cugetați. Destul că, vedând frumoasa zi, deși unii din câți au avut voie a lua parte la această adunare, descurajându-i ziua precedentă, au rămas acasă, totuși în răsăritul soarelui un număr frumos și-au luat drumul către locul destinat.

A călători pe astfel de locuri e cât se poate de plăcut și atrăgătoriu tot odată, și cum nu, vedând de o parte romanticele ținuturi acoperite cu păduri, ierburi sau cereale, de alta parte privind la apa limpede ca cristalul din Arieș, unde se pot vedea și cele mai mici fire de nisip.

Șapoi, călătoria se nuși revoace în memorie, că acestea locuri au fost leagănușul unor martiri de ai națiunei române. Că pe acestea locuri au horit..... cari au contribuit mult la eliberarea noastră. Cum dișei, nu poate omul călători pe acestea locuri fără ași reaminti aminte de acei bărbați și de cei prezenți.

Dar să reviu la obiect; după o călătorie la unii mai lungă, la alții mai puțin lungă pe la oarele 10 1/2 oaspeții esteri începă a ajunge la locul destinat, unde biuroul, cu directorele în frunte, fu întâmpinat de către preotul local Petru Nicola, cu un „bine ați venit.“

La oarele 10, în corpore, ne luarăm drumul către biserică, locul destinat pentru ținerea ședinței, unde o mulțime de popor bărbați, și mueri, bătrâni și tineri îmbrăcați sârbătoresce, și surprinși de un număr așa de mare, așteptau venirea oaspeților.

La 11 1/2 fiind adunați în biserică, pe lângă un număr considerabil de inteligenți preoți, funcționari, comercianți, învățători, stud. și o cunună frumoasă de dame și domnișoare, directorele desp. pâr. ppresbiter al Abrudului Ioan Gall, prin o cuvântare acomodată desfășurând în ea, însemnătatea culturii, scopul ce l urmărește asociațiunea și, în legătură cu acestea pe marele bărbat al nostru, de pie memorie

Andrei Șaguna, ca pe urditoriul, sau unul dintre principalii inițiatori ai acestei asociațiuni, — după cari cu o salutare de „bine v'am aflat,“ între urări de să trăiască, dechiară adunarea de deschisă; la care pâr. Petru Nicola în numele vidrenilor mulțămesc.

Din raportul comitetului, cetit prin secretariul I. Tănăvean, voiu amintii următoarele: despretari 3 membrii fundatori, 8 membrii ord. pe viață și 37 membrii ord. cu câte 5 fl., — un număr acesta destul de frumuseș, — că, s'au administrat la casa centrală pro a. c. la vreo 70 fl., că, agenturile, dela care se asceala a se desvolta în viitor o mare activitate, s'au înființat pentru tot locul, că, ceea ce cu durere trebuie amintită, oameii nostri și-au cam perdut zelul față de această asociațiune.

Raportul se ia spre știință; după cari au urmat alegerea comisiiunilor pentru înscrierea de membrii noi și încasarea restanțelor.

Înaintea de a începe lucrarea lor, pâr. ppresbiter al Câmpenilor Romul Furduiu în termeni populari, esplică poporului cauza pentru ce s'au adunat atâta domni în Vidra, esplică scopul ce l urmărește asociațiunea, arătând că din banii, cei ce se contribuiesc la această asociațiune se ajutorează tinerii români cari învață bine, dar sunt lipsiți de mijloacele traiului.

Da, foarte la loc a fost această explicare către popor, căci numai prin astfelu de esplicări vom fi în stare a l aduce pe popor la cunoașterea scopului urmat de asociațiune.

După vorbirea aceasta, ascultată cu mare atențiune se suspinde ședința pentru înscrierea membrilor noi.

Cu această ocaziune s'a adunat o sumă de vre-o 200 fl. făcându-se și un membru ordinar pe viață cu 100 fl. anume: Mihail Gomboș jude în Vidra de sus.

Conform programei, au urmat reconstituirea comitetului, carele în urma renunțării firmei a biurului, se constituiesc astfelu: directorele Gherasim Căndrea adv. în Câmpeni, ear membrii în comitet: Romul Furduiu ppresbit., Iosif Crișan adv., Ales. Danciu, directore de băi, Ioane Todescu par. Simion Caian, medic, Teofil Gherasim, comerciant.

Procsima adunare s'a decis a fi în Câmpeni. Președintele, constatând că obiectele sunt deja eshaurite, mulțămind celor prezenți pentru participarea la această adunare, dechiară adunarea de închisă.

Apropo. Era să uit că, din partea oficiilor politice am fost onorați de subjușele cercului Câmpeni Vlata Iános, acompianat de 3 gendarmi!?

Atâta ca parte oficioasă, față de care nu mai o mică obiecțiune.

Precum anticipaiu, chiar și în raportul comitetului se constată că zelul locuitorilor din părțile acestea au cam dispărut, ceea-ce provine cu deosebire de acolo că, tineretul atâd cel ce se ocupă cu studiul la gimn. sau vre-o facultate cât și cel industrial, apoi scoala de fetești din Câmpeni în present, precum și reuniunea femeilor române din Abrud și jur, al cărei scop este înființarea unei scoale de fetești în Abrud, — au fost prea puțin, sau de loc, pr. reuniunea femeilor, considerate la distribuerea ajutoarelor din fondul asociațiunei, împregiurare care nu făcut și face sădăge oameii în zelul lor, au tot dreptul, căci, dacă oamenii în zelul lor au jertfit, și jertfesc spre scopul asociațiunei, potesc ca la rândul lor oameii lipsiți de mijloace din părțile acestea să fie luați în considerare. Cei chemați, la împărțirea ajutoarelor, n'ar trebui mai sus dișei se le peardă din vedere, le dăce acestea nu dinle patimă ei, din adevărate înțelegere că luându-se în considerare se va ajuta mai mult scopului.

După adunare oaspeții au fost invitați la un prânz comun, unde sub cracele unui măr ne-am așezat vreo 40—50 de inși.

Se înțelege că, vinul veselind inima omului, ni-a veselit-o și pe a noastră, urmând cu acel privilegiu toate: primul de direct. pentru casa domnișoare, apoi președintelui și comitetului central, pentru oaspeți, dame, popor etc. Era ceva pătrunzător a vedea cum poporul și ridica pâlăriele, sculându-se în picioare, de câte ori vorbești cineva, și exprimându-și bucuria prin cuvinte că, ziua de asta nu o vom uita-o noi cu grabă, și să trăii dlor etc.

Astfelu a decurs această adunare, ear pela oarele 7 seara după câte o strângere cordială de mâni ni am luat adio unii dela alții, ducând cu sine fie-care cele mai plăcute suveniri despre această adunare, carea după părerea tuturor a fost preste așteptare, după semnele zilei premergătoare.

Un participant.

Varietăți.

* (Dela asociațiune). În ședința a doua și ultima dela 30 Aug. n. după autenticarea protocolului șed. I se leuși telegramele sosite mai

târziu, apoi se cetesce raportul comitetului, în care se arată pași făcuți pentru zidirea localului scoalei de fetești, starea averei, care la finea a. 1884 e de 109,574 fl. 84 cr., despre împărțirea stipendiilor și ajutoarelor, înmulțirea bibliotecii, despre activitatea filialelor etc. Pentru membrii repositi esprima adunarea condolență prin sculare. În locul repostatului membru al comitetului V. Roman se alege dl Z. Boiu asesor consistorial în Sibiu. Comisiunea pentru înscrierea membrilor raportează, că a încasat 1016 fl. Membru adunarea s'a făcut unul, membrii pe finea în Alba-Iulia.

* (Strămutarea direcțiunei postale din Sibiu la Cluș.) De câte-va zile se vorbesce mult p'aci despre acest obiect, afirmându-se cu siguritate, că direcțiunea postală are să fie strămutată la Cluș. „Kolozsvári Közlöny“ dăce, că ministrul de comunicațiune și lucrări publice bar. Gavriil Kemény ar fi cercetat edificiul oficiului de măsurarea direcțiunei și l-a găsit bun pentru stabilirea direcțiunei postale. Strămutarea se va face îndată ce se va termina zidirea palatului financiar din Cluș. Se aude că chiar, direcțiunea financiară, ba și comanda militară are să fie strămutată. Mult ne mirăm, că au abdis clușenii de a mai pretinde și institutul alienaților din loc, pentru care făcuseră nu de mult vorbă, sub cuvânt că din toate punctele de vedere ar fi mai potrivit și mai necesar în Cluș ca la Sibiu.

* (Pulszky, ungurii și francesii). „Noi am arătat francesilor“ scrie bătrânul — într'un număr mai recent al „Pesti Hirlap“-ului, că cu ocaziunea mult renumitei noastre ospitalități am uitat foarte adese-ori toate regulile buneii cuviințe, cari cel mai întâi se ne îngrijim pentru comfortul dcelor și al oaspeților. S'a întemplat nu arare-ori, că noi ne-am imbulzit la mesele așternute, pe când francesii nu mai aflau loc și trebuia să i facem pe compatrioții noștri atenți, că francesii stau în picioare. În fie care cas ca și acesta, respectivul compatriot alfa de cuviință să se scoale vecinul seu, iar nu el însuș. Am puțină excepțiune, e departe de arte și literatură, chiar și atunci, când aceasta e reprezentată prin francesi excelenți, cum a fost în cazul present. Pentru ca oaspeții să se convingă și despre aceea, că în vinele noastre nu curge sângele evlavios fino-ugric, ci sânge selbatic turcoman, s'au aflat și de aceia cari inferbintă de vin au trântit de pământ și au spart în antiștașmurul museului după data străbună nu numai păharele ci și sticlele. Spre norocirea noastră, pe timpul acela mai era de față numai un frances, care fiind întunecat și el de cap, poate că nu a observat această turbare. Ași fi depus bucurios un astfel de herb în museu, de nu cumva m'aș fi convins, că el va fi ultimul suvenir al vechiului betyarism; de oare-ce însuș spre îndestularea mea știu, că astfel de scene, cari nu pot să se întemple în o societate cultă nici când, ce e drept au devenit și la noi mai rari, dar încă tot nu sunt pe deplin stigmate de opiniunea publică, de aceea am distigmatu simplu să se măture.“

* (După întrevederea dcelei Kremsier.) Țarul s'a dus la Kiev. Meseștră estera s'au luat pentru siguranța Țarului. Diarele din Kiev au primit ordinul să nu publice alte raporturi decât cele oficiale despre visita Țarului. În toate casele, fără excepțiune s'a constat numărul locuitorilor. Pe străzile pe cari a trecut Țarul s'a vizitat toate pivnițele și magazinele, și s'a dat ordine să se sisteze lucrările magtru edificiile ce se construiesc de nou. Linia ferată era păzită cu asprime și nimeni nu se putea apropia de dēnsa fără o legitimare specială. Mii de polițiști din Petersburg, Moscua, Charkow, Poltava și alte orașe au sosit în Kiev. La gară s'a așezat o adevărată casarmă de jandarmi și personalul garei a primit ordinul să și părăsească locușțele din gară pentru câte-va zile să se dea cheile comandantului jandarmeriei. Țarul a putut fi așadar liniștit.

Loterie.

Mercuri în 2 Septembrie 1885.

Sibiu: 52 87 78 28 89

Bursa de Viena și Pesta.

Din 1 Septembrie n. 1885.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	98.20	99.10
Renta de aur ung. de 4%	92.45	92.35
Renta ung. de hârtie	115.30	118.25
Sorți unguști cu premii	123.25	123.25
Sorți de regularea Tisei	109.00	109.—
Renta de aur austriacă	869.—	870.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	288.50	288.50
Galbin	5.89	5.93
Napoleon	9.88	9.87
100 marce nemțești	61.05	61.25
London (pe poliță de trei luni)	124.40	124.65

Nr. 4239 Scol. [1120] 2—3
CONCURS.

Pentru conferirea cu începutul anului școlar 1885/6 a următoarelor stipendii vacante din fundațiunea „Francisc Iosefină” se publică prin această concurs cu termen până la 10 Septembrie a. c. stilul vechiu și adică:

1. A unui stipendiu de 100 fl. pentru un tiner jurist la vre-o facultate sau academiă juridică în patriă.
 2. A două stipendii à 60 fl. pentru studenți la scoalele medii în patriă.
- Aspiranții la aceste stipendii au să documenteze prin atestate valide:
- a) Că sunt români de confesiunea greco-orientală;
 - b) Că progresul în studii în ultimul semestru a fost eminent.
 - c) Că sunt și trupește sănătoși;
 - d) Că au trebuință de ajutoriu.

Suplicele de concurs instruite cu viincios cu documentele atinse au a se ascerne până la termenul indicat la Consistoriul archidieceșan în Sibiu.

Din ședința Consistoriului archidieceșan, ca senat școlar, ținută în Sibiu la 14 August 1885.

Nr. 4239 Scol. [1121] 2—3
CONCURS.

Pentru conferirea a 10 stipendii de câte 60 fl., create din nou pe baza concludului sinodului archidieceșan din 6/18 Aprilie 1885 Nr. protoc. 87, din fondul Mogaian și din fundațiunea Francisc-Iosefină, pentru pedagogii înscriși în anul școlar 1885/6 la institutul archidieceșan pedagogico-teologic din Sibiu, se publică prin această concurs cu termen până la 25 Septembrie a. c. stilul vechiu.

Aspiranții la aceste stipendii au a-și ascerne suplicele lor în termenul arătat la Consistoriul archidieceșan, instruite cu documente despre aceea, că sunt înscriși la institutul archidieceșan pedagogico-teologic, că sporiul în studii este mulțămitoriu și în fine, că au lipsă de ajutoriu.

Din ședința Consistoriului archidieceșan, ca senat școlar, ținută în Sibiu la 14 August 1885.

[1115] **Esciere de concurs.** 2—3

Pentru un stipendiu de 60 fl. v. a. format de cătră consorțiul preoților și învățătorilor din protopresbiteratul Dobrei, se esciere concurs, cu termen până la 30 August a. c. st. v.

Stipendiul este merit pentru un tiner din protopresbiteratul Dobrei, carele va asculta cursurile preparandiali în seminarul „Andreian” din Sibiu, obligându-se a intra după absolvirea aceloră în statul învățătoresc la una din scoalele din acest protopresbiterat.

Acest stipendiu se va conferi:

- a) în prima linie filor acelor preoți și învățători cari sunt membrii ai acestui consorțiu;
- b) în lipsa acestora altor tineri din acest tract, sau neaflându-se într'aceșta, din alt tract protopresbiteral din archidieceșă, cari vor avea pregătirea și calitatea prescrișă pentru de a putea fi primiți la cursurile preparandiali.
- c) Dacă nu se vor afla tineri de categoria de sub a. și b., stipendiul se va conferi și la atari școlari din gimnasiu ori scoala reală, ai căror părinți se vor obliga, ca după ce acei tineri vor fi de ajuns pregătiți, i vor dedica carierei învățătoresci având să percurgă studiile preparandiali în „Seminarul Andreian.”

În cazul acesta stipendiul li se va lăsa și pe durata cursurilor preparandiali.

Stipendiul se va conferi:

- a) orfanilor de preoți și învățători, ai căror tată este membru al acestui consorțiu. Atari orfani având din studii calcul general de suficient, se vor preferi tuturor concurenților;

b) între ceilalți concurenți se vor preferi cei cu clasificațiune mai bună din studii;

c) în condițiuni egali se vor preferi concurenții ai căror părinți au familie mai numeroasă.

Doritorii de a obține acest stipendiu, au de a-și instrui cererile concursuale:

- a) cu atestat de botez.
 - b) Testimoniu școlastic de pe anul școlar 1884/5 și
 - c) eventual atestat de paupertate.
- Dobra 8 August 1885.

Romul de Crainic, Iacob Germanu, prot. președ. consorț. not.

Nr. 296. [1098] 3—3

CONCURS.

Spre ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele populare greco-orientale din comunele mai jos enumerate în protopresbiteratul Cohalmului, se esciere concurs până în 25 August a. c. st. v.

1. Cohalm, cu salariu anual 150 fl., cuartir, lemne de foc, și usufructul dela drepturile comunale precum: dreptul la ghinde etc., în rënd cu ceilalți locuitori.
2. Bogata olteană, cu salariu anual 80 fl., cuartir și lemne de foc.
3. Fântâna, cu salariu anual 150 fl., și lemne de foc.
4. Paloș, cu salariu anual 150 fl., solviști din cassa comunală în patru rate și cuartir liber.
5. Mercheaș, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc, precum și usufructul dela toate drepturile comunale: dreptul de ghindărit etc.
6. Fila Jimbor, cu salariu anual 70 fl., cuartir și lemne de foc.
7. Crișu cu filiile sale Meșindorf și Cloasterf cu salariu anual 163 fl. 50 cr., cuartir și lemne de foc.
8. Felmer, cu salariu anual 200 fl., cuartir și lemne de foc.
9. Ticușul rom., cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre una din aceste stațiuni învățătoresci, au aș subșter ne petițiunile, instruite conform legilor în vigoare, la subșcrisul până la termenul mai sus prefipt.

Oficiul protopopesc greco-oriental al Cohalmului în conșelegere cu comitetele parochiale respective.

Cohalm, în 26 Iulie, 1885.

Nicolau D. Mircea

adm. prot.

Nr. 258. [1119] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele profesionale gr. or. din mai jos insemnatele comune ale protopresbiteratului Zarandului, se esciere concurs cu termen până la 10 Septembrie a. c.

1. Birtin, cu salariu anual de 140. fl. a., cuartir gratuit și 1 org. de lemne.
2. Bulzesci de sus și de jos cu salariu anual de 200 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
3. Căinel, cu salariu anual de 100 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
4. Cărăstău, cu salariu anual de 160 fl., cuartir gratuit și 4 org. de lemne.
5. Criscior, cu salariu anual de 170 fl.; cuartir gratuit și 3 orgii de lemne.
6. Curechiu, cu salariu anual de 200 fl., cuartir gratuit și 3 orgii de lemne.
7. Lunca, cu salariu anual de 150 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
8. Mesteacăn, cu salariu anual de 120 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
9. Ribia-Uibăresci cu salariu anual de 180 fl., cuartir gratuit și 3 orgii de lemne.
10. Rovina, cu salariu anual de 120 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
11. Săliște, cu salariu anual de 80 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
12. Tomnatec, cu salariu anual de 200 fl., cuartir gratuit și 3 orgii de lemne.

13. Trestia, cu salariu anual de 80 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

14. Zdrapți-Mihăleni, cu salariu anual de 240 fl., cuartir gratuit și 3 orgii de lemne.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Zarandului.

Brad, în 1 August 1885.

Vasiliiu Damian,

ppresbiter.

Ad Nr. 287. [1109] 2—3

CONCURS.

Se esciere concurs pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele profesionale gr. or. din protopresbiteratul Solnocului în următoarele parochii.

1. Ungureni, cu salariu anual 200 fl.
 2. Cupșeni, cu salariu anual 200 fl.
 3. Libotin, cu salariu anual 200 fl.
 4. Rogoz, cu salariu anual 200 fl.
 5. Poiana-porcului, cu salariu anual 200 fl.
 6. Văleni, cu salariu anual 150 fl.
 7. Peteritea, cu salariu anual 150 fl.
 8. Borcut, cu salariu anual 150 fl.
 9. Ineu, cu salariu anual 150 fl.
 10. Dobric cu Dobriținaș, cu salariu anual 150 fl.
 11. Rohia, cu salariu anual 150 fl.
 12. Stoiceni, cu salariu anual 150 fl.
 13. Mașca, cu salariu anual 100 fl.
- Refectanții au a-și înainta concursese instruite în regulă până la 18 Septembrie a. c. st. v. la adresa subșemnatului.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Solnocului prin posta ultimă Magyar Lăpos.

Cupșeni în 27 Iuliu 1885.

Samuil Cupșa,

protopresbiter.

Nr. 507. [1101] 2—3

Prolungire de concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. orientale române din comunele mai jos insemnate, în protopresbiteratul Têrnavei inferioare se prolungește concursul publicat în Nrii Telegr. Roman: 60, 61, 62, 64 și 66 cu termen până la 10 Septembrie a. c. st. v.

1. Botez, cu salariu de 100 fl. v. a., și cuartir.
2. Chesler, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir și lemne.
3. Crăciunel, cu salariu de 50 fl. v. a., cuartir și lemne.
4. Fărău, cu salariu de 150 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.
5. Herepea-magiară, cu salariu de 77 fl. 50 cr., cuartir și lemne.
6. Heria, cu salariu de 218 fl. v. a. cuartir și lemne.
7. Blășel, cu salariu de 175 fl. cuartir și lemne.
8. Boian, cu salariu de 300 fl. v. a., cuartir și lemne.
9. Cerghidul mare, cu salariu de 150 fl. v. a., cuartir și lemne.
10. Chincis, cu salariu de 110 fl. v. a., cuartir și lemne.
11. Sălcud, cu salariu de 150 fl. v. a., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-una din aceste stațiuni, au a-și așterne suplicele instruite conform legilor în vigoare, la subșemnatul oficiu protopresbiteral, până la termenul mai sus indicat.

Cetatea-de-baltă, la 29 Iulie 1885. În conșelegere cu comitetele parochiale respective.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Têrnavei inferioare.

Nicolae Todoran,

protopresbiter.

Nr. 351. [1100] 3—3

Prolungire de concurs.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochie de clasa a III-a din Hurez, protopresbiteratul Făgărașului, se esciere concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, venitele stolari dela 84 familii, folosirea cimiteriului și de fiecare familie câte una și de lucru cu palma, computeate dau un venit de 228 fl. v. a.

Doritorii de a competi la această parochie au a-și așterne suplicele lor în termenul mai sus arătat, instruite conform statutului organic, subșcrisului oficiu protopresbiteral.

Făgăraș, 1 Iuliu 1885.

Oficiul protopresbiteral în conșelegere cu comitetul parochial.

Iuliu Dan,

adm. prot.

Nr. 369 [1114] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa III. Sălciva de jos, protopresbiteratul Lupșei, în sensul ven. rezoluțiunii consistoriale dte 28 Maiu a. c. Nr. 2211. B. se esciere concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Casa parochială cu supra-edificatele.
2. Grădina de legumi, loc de un car de cucuruz și folosirea cimiteriului.
3. Birul preoțesc câte o jumătate ferdelă bucate și o și de lucru dela 100 case, și
4. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial.
5. Afară de aceste, în decurs de 1 an se va cumpăra pământ în valoare de 3—400 fl., ca porțiune canonică, cari împreunate cu celelalte venite parochiale, suma dotațiunii preoțesci va fi aproximativ de 400 fl. v. a.

Doritorii de a competi la acest post au să-și aștearnă petițiunile instruite cu documentele recerute prin „Stat. org.” și „Regul. ptr. parochii din 1878” în termenul supra numit, — la oficiul protopresbiteral concernente.

Sălciva de jos în August 1885.

Comitetul parochial:

Simion Pașca, Andreiu Muntean, președinte. notariu.

Cu consensul oficiului protopresbiteral.

Ioan Danciu,

prot.

La Nr. 251. [1104] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresci la scoala profesională populară română gr. or. în comuna Caleanu în protopresbiteratul Clușului, se esciere concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare.

Salariul împreună cu această stațiune este 150 fl. în bani gata și 30 merțe (litre) de cucuruz sau grâu, — banii se vor solvi în trei rate decursive în părți egale în decursul anului școlastic; eară bucatele în lunele de earnă, când se va pofti.

Doritorii a ocupa această stațiune, sunt poftiți a-și așterne suplicele sale instruite conform legeri — subșcrisului, până la termenul indicat; apoi în termenul acesta au a se presenta și la fața locului, a face cunoscință cu comitetul parochial și respective cu poporul.

În conșelegere cu comitetul parochial. Cluș, 1 August, 1885.

V. Roșescu,

protopresbiter.